

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2010.g.

janvāris

60. gads Nr.1

51. psalms: “*Mazgā mani, lai es topu baltāks par sniegu!*”

Skaista Ziemsvētku tradīcija ir Ziemsvētku kartiņu sveicieni. Un tik daudzās kartiņās redzam ziemas skatus sniega apņemtos. Šo vakaru - pārmaiņas pēc – Ziemsvētkus svinam it kā paši atrodamies sniegainā Ziemsvētku kartiņā.

Sestdienas pēcpusdienā pārslas sāka krist. Līdz vakaram putenis auroja un sniegs krājās kupenās. Svētdienas rītā uzmodāties un nebija nemaz jāpaziņo, ka dievkalpojums atcelts, jo kamēr sniega arkli mūs neizraka savās mājās patiesi bijām iesniguši.

Ko piedzīvojam, kad ierodas pamatīgs sniegs? Ja ir kaut kur jātrauc ar automašīnu, sniegs nav nekāda izprieca. Sniegs nozīmē kavēšanos un nedrošību uz ceļa. Bet ja nav nekur jāsteidzas, sniegs var būt gluži apburošs. Sniegs apklusina visus šosejas un pilsētu trokšņus un ziemas kailos kokus un dubļaino zemi aplāj ar apžilbinošu svētku tērpu. Šī dabas pārtapšana mūs aizkustina, jo tā sasauca ar

iespējamu dvēselisku pārtapšanu. Psalmists tādēļ taču lūdz: “Mazgā mani, lai es topu baltāks par sniegu! Radi manī, šķīstu sirdi un atjauno manī pastāvīgu garu!”

Sniegs Bībelē maz pieminēts tādēļ, ka Bībeles teritorijā sniegs ir liels retums. Sniegs Betlēmī apcukuro tikai reiz ik pa pāris gadiem un vienmēr ātri nokūst. Tomēr Jesejs dzejiski piesauc sniega tēlu, vēstot par attiecībām starp debesīm un zemi, starp Dievu un cilvēku: “Jo kā lietūs un sniegs nāk no debesīm un turp neatgriežas, pirms tas nav veldzējis zemi, ... tāpat tas ir ar manu vārdu, kas iziet no manas mutes.”

Uz dziesmu lapiņas vāka atrodam gleznu, kas

Ziemsvētku stāstu attēlo sniegainā ainavā. Glezna ir reformācijas laikmeta lielmeistara Breugeļa “Tautas skaitīšana Betlēmē”. Mākslas vēsturnieki sprieduši, ka šī glezna ir pirmais prototips visiem turpmākiem sniegainiem Ziemsvētku skatiens.

Gleznā atspoguļojas 1565. gada ziema, kas Breugeļa Beļģijā bija gadu simteņa visaukstākā un vissniegainākā. Betlēme, kas parādās gleznā, ir Breugeļa paša vietējais ciems. Palestīnas Betlēme nekad tādu sniegu nav redzējusi! Gleznas priekšplānā ļaudis ir sapulcējušies pie kāda nama, lai

pieteiktos skaitītājiem. Nama priekšā trīs vistas sniegā meklē graudus. Pretējā pusē bērni spēlējas uz ledus. Viņiem priekšā ir mazs melns krikums, kas atgādina ledus hokeja ripu, un blakus bērni laižas uz ragaviņām. (Bērnos visvairāk nojaušam sniega izraisīto svētku prieku, jo sniegs un ledus rada jaunas spēlēšanās iespējas!)

Tālāk ļaudis lietas velk un nes. Lielās mucās ir

alus, ko ļaudis, kas, izslāpuši pēc gara ceļojuma, ieradušies Betlēmē, gribēs baudīt. Tālumā ir kāds dievnams. Starp koku zariem sarkani oranža saule vai nu ceļas vai riet. Debesīs ir pāris spārnotu putnu. Gleznas plašums ir tāds, it kā mēs pasauli redzētu no augšas, no kāda šī putna redzes viedokļa, vai paša Dieva viedokļa.

Vai jūs varat ieraudzīt, kur ir Kristus “Tautas skaitīšanā Betlēmē”? Varbūt nams, kur ļaudis ir sapulcējušies ir viesnīca, kur Jāzeps, Marija un Jēzus ir atraduši patvērumu? Bet no Bībeles stāsta zinām, ka Jāzeps, Marija un Jēzus neatrada “mājvietu” Betlēmē.

Tautas skaitīšana Betlēmē — Breugels, 16. g.s.

Jēzus nepiedzima mājā vai viesnīcā. Jēzus piedzima kūtī, kur parasti mājoklis tikai lopiem.

Kāpēc Jēzu tik grūti atrast? Atbilde slēpjas niansē, ka glezna attēlo laiku īsi pirms Kristus piedzimšanas. Tātad, lai Jēzu atrastu, mums ir jāatrod Marija, jo Marija vēl nes Jēzus bērniņu savā klēpī. Bet kur ir Marija? Gleznā Marija īpaši neizceļas. Nav bultas, kas rāda uz dievmāti. Marija jāz uz ēzeliša gleznas priekšā – mazliet pa labi (viņai ir balts lakats galvā). Drusku salīcis vīrs, kas staigā viņai pa priekšu, ir Jāzeps. Varam iedomāties, ka pēc garā divu dienu gājiena no Nācaretes, abi ir līdz kauliem noguruši, jo sevišķi Marija, kas ir šūpojusies uz ēzeļa muguras, nesot Jēzus bērniņu sevī.

Šī Breugeļa glezna ir tik spēcīga, tādēļ ka esam aicināti to skatīt no diviem ļoti atšķirīgiem redzes viedokļiem. Gleznā ir attēlota "Tautas skaitīšana Betlēmē". Atcerēsimies, ka Ķeizars Augusts gribēja visus skaitīt, lai viņš varētu labāk no visiem ievākt nodokļus. Viņš tautu skaita, lai varētu labāk no tautas ko ņemt. Ķeizaram parastais cilvēks nav vērtīgs kā indivīds, kā cilvēks. Parastais cilvēks ir vērtīgs tikai tajā mērā, ka ķeizars spēj no viņa naudu izspiest.

No ķeizara viedokļa skatoties, redzam tikai anonīmus cilvēkus pūlī. Ķeizaram nerūp katra atsevišķā cilvēka stāsts. Ķeizaram nav laika vai intereses uzklaut katra cilvēka bēdas un lūgšanas. Ķeizaram tikai rūp, kas tavā makā, lai viņš varētu to dabūt savā makā. No ķeizara viedokļa "Tautas skaitīšana Betlēmē" nav īpaši nozīmīga, jo Betlēme nav bagāta. Betlēme ir tikai mazs, nabadzīgs miestīņš, no kā ķeizars cer izspiest pāris kapeikas.

Kaut gan no Dieva viedokļa skatoties Betlēme joprojām rādās kā nabadzīgs miestīņš, kas te notiek, nav ne anonīms, ne nesvarīgs. Betlēme ir vieta, kur piedzimst Jēzus Kristus, pasaules Pestītājs, brīnišķīgais padoma devējs, miera lielskungs. Dievam Betlēme (un visas vietas un visi cilvēki!) rūp, jo Viņš vēlas Betlēmei (un visām vietām un visiem cilvēkiem!) ko dot. Sūtot savu dēlu pasaulē, Dievs pirmos Ziemsvētkos cilvēcei deva vislielāko dāvanu.

Skatoties no Dieva viedokļa, nojaušam, ka katram ir savs stāsts un savs uzdevums. Dievs negrib tautu skaitīt. Tas Dievam nav vajadzīgs, jo Bībelē taču stāv rakstīs, ka Dievs jau saskaitījis katru mūsu galvas matu. (Dažiem no mums Dievam nav nekā daudz ko skaitīt!) Bet Dievs grib ar mums ikvienu iepazīties visdziļākā un vispilnīgākā veidā, lai viņš caur Kristu mums varētu dāvināt, kas mums ir visvajadzīgākais.

Pagājušā gadu simteņa lielais angļu dzejnieks Audens skaisti izsaka gleznas pamata vēstījumu: "Vecmeistari nekad nekļūdījās par cilvēku likteņiem. Kamēr kāds pie vaļēja loga ēd, vai tikai vienmuļi staigā

garām, citi gaida uz brīnumainu piedzimšanu, ko vēl citi nemaz nevēlas."

Breugels ar tik dziļu gudrību norāda uz atšķirību starp pasaules parasto kārtību un Debesu valstības aicinājumu. Mēs, kas esam iegrimuši savā ikdienā, neesam tādēļ ļauni. Mums ir mūsu parastās cilvēcīgās rūpes, kas šķietami prasa visus mūsu spēkus. Mums ir mūsu darbs bez kā nav pārtikas un pajumtes, lai kopā saturētu dvēseli un miesu. Mums ir mūsu ģimenes, kas prasa aizstāvēšanu un vadību. Mums ir mūsu cilts, kas prasa, lai katrs seko cilts paražām un likumiem. Un ja cilts to prasa, katram ir jābūt gatavam par savu cilti cīnīties pret cilts ienaidniekiem.

Ikdienas skatījumā Dievs ir debesīs un cilvēks ir virs zemes. Dievs ir svēts un cilvēks ir grēcinieks. Debesīs ir laimes pilnība. Virs zemes laime un nelaime, labais un ļaunais ir neizsijājami samaisīti. Bet Jāzeps un Marija stāv uz sliekšņa pestīšanas vēstures drāmā, kur Dievs no jauna atklās, ka Viņa prāts (var) notikt kā debesīs, tā arī virs zemes. Ar Kristus bērna piedzimšanu, visa pasaule būs aicināta mainīties, aicināta patiešām mīlēt Dievu ar visu sirdi, prātu, dvēseli, un spēku un savu tuvāko kā sevi pašu.

Ja ieaicinām Kristus bērniņu savās sirdīs, arī mūsos var atdzimt kaut kas bērnam līdzīgāks. Ziemsvētku sniegs, Kristus bērniņa svētība, var vismaz uz laiku apsegt visus dvēseles dubļus, visu mūsu iekšējās pasaules piesārņojumu. Tieši Ziemsvētkos mums ir iespēja no jauna atgūt to "baltumu", to labumu un skaidrību, kas ir Kristus bērna dāvana mums.

Gleznas līdzība mūs aicina meklēt Dieva brīnumaino klātieni, kas slēpjas pat ziemas pelēkā (vai sniega apklātā) ikdienā. Ār pasaulē sniegi nāk un atkal aiziet. Pasaule, kas vienu vakaru vai vienu nedēļu ir aptērpta ar dzidru baltumu, drīz vien atkal rādīsies tik pat piedraņkota kā vienmēr. Bet Dievs mums apsola, ka Viņa "vārds neatgriezīsies tukšā." Par spīti tumsas īstenībai, ļausim Kristus bērniņa spožumam no jauna iemirdzēties mūsu sirdīs. Tad Dieva vārds, tad Kristus bērniņš, būs mūsos veicis uzdevumu kādēļ (Dievs no debesīm) to sūtīja. Tad patiešām būsim atraduši, to Kas bija pazaudēts. Tad ne tikai šodien, bet katru dienu pateiksimies, ka ir viens, kas mums visā pilnībā atklāj ticības, cerības un mīlestības priekšzīmi.

Ziemsvētku gaismā redzam pasauli no jauna caur Dieva acīm. Ja Dievam rūpēja viena nabadzīga, atstumta ģimene, kam Betlēmē pat nebija mājvieta, tad varam būt droši, ka Dievam rūp itin visi viņa bērni. Dievam pat rūp mūsu pasaules kārdinājumos aptraipītās dvēseles. Šajos sniegainos Ziemsvētkos pateiksimies Dievam, ka ar Kristus bērna dāvanu, Viņš atsaucās mūsu lūgšanai: Mazgā mani, lai es topu baltāks par sniegu! Āmen.

Laris Saliņš

Ēdamzāles pārbūves plāni iet uz priekšu

Kā novembra Baznīcas Ziņās bija lasāms, 1. decembra vakarā Alberts Ziediņš, Aleksis Israels, Andris Vītiņš un Pēteris Aivars piedalījās Town of Hunter Planning Board sēdē, lai iesniegtu ēdamzāles pārbūves projekta dokumentus un iepazīstinātu klātesošos ar to. Reakcija bijusi ļoti pozitīva. Galvenie jautājumi bijuši par ēkas krāsu (zemes toņos) un kāda būšot apgaismošana ārā (jo ir rūpes par gaismas piesārņošanu). Sēdes starpbrīdī vietējais DEC (dabas aizsardzības nodaļas) pārstāvis, kuš bija atnācis sakarā ar kādu citu lietu, teicis, ka neliekas, ka varētu būtu kādi iebildumi pret plānu, bet lūdza, lai aizsūta viņam plānus un viņš atsūtīs formālu vēstuli mums. Viss risinājies ļoti pozitīvi.

Tajā pašā vakarā, Michael Israels un Ivars Bērziņš pasniedza projekta finanču plānu draudzes valdei. Aplēsums par izmaksu ir no \$1.1 - \$1.2 miljoni. Summa ir lielāka nekā sākumā domāts, jo pēc likumiem mums ir jāieliek „sprinkler” sistēma. Draudzes valde apstipri-

nāja priekšlikumu pilnsapulcei balsot par \$400,000 hipotēkas izņemšanu daļējai projekta financēšanai. Pārējais ir jau savākts, cerams savāks nākošā gada laikā vai aizņemsies no draudzes rezervēm. Lietpratēji Andris Ābele un Gints Gulbis sadarbojas ar Albertu Ziediņu detalizētas izmaksas aprēķinā.

Ziedojumu vākšanas akcijas mērķis ir pierakstīt vismaz 100 ģimeņu regulāram ik mēneša \$50 ziedojumam. Katrs draudzes loceklis un nometnes labvēlis aicināts apsvērt, vai nevar piedroties Katskiļu Nometnes nākotnes nodrošināšanas fondam (KN3). Šāds \$50 ziedojums ik mēnesi (vai arī cita summa) ir ideāls veids, kā atbalstīt nometnes nākotni. Tikai 50 šādi maksātāji garantētu hipotēkas mēneša maksu un mums ir jau 10 tādu! Vieglākais veids kā piedroties KN3 fondam ir caur: www.nometne.org („under development” - vēl top) vai <http://katskilufonds.nydraudze.org>. *Kristīna Putene*

architekta modelis jaunai ēdamzālei

Edamzales building plans are moving ahead

As reported in the November issue of *Baznīcas Zīnas*, on December 1 Alberts Ziedins, Aleks Israels, Andris Vitins and Peter Aivars attended the Town of Hunter Planning Board meeting, to hand in the building project documents and familiarize them with the project. They were received well, and the reaction was

positive. The main questions were about the building's color (earth-tones) and what would the outside lighting be like (the concern being light-pollution). Partway through the meeting, a representative of the State Department of Environmental Conservation (DEC), who was there for another purpose, said that it does not

appear that there will be a problem with the plans, but to send them to him, and he will reply with a formal letter. Everything is moving forward very positively.

On the same evening, Michael Israels and Ivars Berzins presented the financing plans for the project to the Church Council. Estimated cost of the project is between \$1.1 and \$1.2 million. The increase over previous estimates being mainly due to code requirements that the building include an automatic sprinkler system. The Church Council authorized presentation to the Church general meeting of a proposal to finance up to \$400,000 of the project costs. The balance of the costs would be met with funds already donated, and funds we hope to raise during the next year, or, if necessary, temporary borrowings from various internal reserve funds. Construction experts Andris Abele and

Gints Gulbis are working with Alberts Ziedins on the detailed expenditure estimates.

The fundraising plan is to sign up at least 100 families for regular monthly donations of \$50.00. Every Church member and friend of the Camp is urged to consider joining this group of monthly donors to the Catskills Camp Capital Campaign. These monthly donations of \$50 (or any other amount) are an ideal way to support the future of our Camp. It only takes 50 donors of \$50 per month to guarantee the expected loan payment, and we already have 10. The easiest way to participate in the Capital Campaign is through either of the following websites: www.nometne.org (under development) or <http://katskilufonds.nydraudze.org>.

Kristīna Putene

Utenis Jonkeros

Lai savāktu līdzekļus virtuves uzlabošanai Jonkeru baznīcā, Ziemeļu novada komiteja izlēma rīkot lietoto mantu tirdziņu - "Uteni" - un tas notika 7. novembrī. Uteni organizēja Māra Ziediņa. Bildēs ir redzami daži darbinieki: Indriķis un Jolanta Kaņepi, Peter Addison un Gunārs Ziediņš, un Inga Saivare ar Māru Ziediņu. Utenis izdevās labi. Nopelnījām \$2,600.00 virtuves uzlabošanai. Paldies visiem, kas palīdzēja ar šo pasākumu.

Māra S. Ziediņa

Novembra svētki Ļudžersijas pamatskolā

Latviešiem novembrī ir svētku pārpilnība: Mārtiņi, Lāčplēša diena un Latvijas neatkarības pasludināšanas diena - 18. novembris. Tā arī sanācis, ka Ļudžersijas pamatskolā ik pārnedēļu bija svētku sestdiena, ne tikai parastās mācību dienas.

Amerikāņu maskošānās svētkos, Halovīnos, latviešu skolā klases gatavoja sev tradicionālus Mārtiņu kostīmus, mācījās par Mārtiņu ticējumiem un izdarībām. Skolēni uzzināja, kas līdzīgs Halovīniem, bet arī, kas atšķirīgs. Daudzi priecājās uzzinot, ka budēļos var iet visu ziemu, bet Halovīnos tikai vienu vakaru. Pēcpusdienā izveidojās gaŗš gājiens, kuŗā bija redzamas gan kazas, gan gaiļi, mazie vīriņi, ačgārnīe cilvēki un čigāni ar lāčiem un zirgu. Pa vidu vēl locījās

gaŗā sieva, nāve un dzērve. Nu bija laiks dziesmām un rotaļām. Cik jauki, ka lielie ar maziem kopā dejojot, visi spēja izskriet rotaļu gājienu un izpriecāties. Līksmība beidzās ar mielastu, kuŗā baudījām svaigi ceptu karašu ar sviestu, biezpienu vai medu, kādu desas vai siera kumosu un glāzi ābolu sulas.

Novembra vidū skolas saime pacilātā, bet svinīgā, noskaņā atzīmēja gan Lāčplēša dienu, gan 18. novembri. Pārziņas ar skolotājām novērtēja, ka, ja ievērojami liela daļa skolas ir jaunāka par 7 gadu vecumu, varam palīdzēt bērnos ieaudzināt pozitīvu attieksmi pret šo dienu nozīmi, latviešiem veidojot sarīkojumu, kas ņem vērā viņu saprašanas un mierā nosēdēšanas spējas. Kā pienākas, viss sākās ar Latvijas

himnu, „Dievs, svētī Latviju!” Akta pamatā bija it kā saruna, kuŗu viena skolotāja atrada tūmeklī bērnu žurnālā „Spicīte”. Viena pārzine jautāja, piemēram: „Kas tad bija pirms Latviju dibināja? Nekas? Vai tad tur nekā nebija?” Vai arī: „Kā tas tieši notika?” Otra pārzine vienkāršā veidā atbildēja uz jautājumiem, palīgā ņemot uz ekrāna rādītus attēlus - gan kartes, gan pazīstamo fotogrāfiju no Nacionālā teātra akta 1918. gada 18. novembrī, gan fotogrāfiju no Lāčplēša kaŗa ordeņa, gan simtiem svecīšu apgaismoto Rīgas pils mūri Lāčplēša dienā. Starp jautājumiem klases uzstājās ar tautasdziesmu un patriotisku dzejoļu deklamēšanu. Sestā klase šoruden pirmo gadu mācās spēlēt kokli un nu pirmo reizi uzstājās. Kopēju prieku un lepnumu par Latviju, tās zemi un svētkiem vēl veicināja ik pa laikam kopā

dziedātas dziesmas. Skanēja „Še, kur līgo priežu meži,” „Nu ardievu Vidzemīte” un „Augstienē pie Madonas.”

Nav noslēpums, ka bērni vislabāk apgūst jaunu vielu kad viņi paši dara un piedalās. Ticēsim, ka šajā mēnesī Ņudžersijas pamatskolas skolēni būs krietni papildinājuši savu latvisko zināšanu pūru. *K. Putene*

Sniegots svētku gars

„Balts sniedzīņš sniga uz skujiņām...” un uz auto-mašīnām, iebraucamiem ceļiem, ielām un lielceļiem. Bet tad tas beidza snigt un, viens otru iedrošinādami, Ņudžersijas pamatskolas vecāki un vadība lēma neatcelt plānoto skolas Ziemsvētku eglīti, bet gan to sākt mazliet vēlāk, lai visiem ir laiks izrakt savas mašīnas un vienā mierā nokļūt baltajā, sniega kupenu piesniģušajā Priedainē.

Ceturtajā adventā Ņudžersijas skolas saime ar

dažiem drosmīgiem viesiem ieskandināja Ziemsvētku nedēļu savā skolas eglītē. Diakons I. Kaņeps novadīja svētbriģi apcerot, kādi gan varētu būt „bērniņi”, kas tiek aicināti pie Jēzus bērniņa par kuriem dziedam pazīstamajā „Jūs, bērniņi, nāciet”. Sekoja skolēnu uzvesta Noras Valteres ludziņa „Rūķīšu darbi.” Nerātņi, draiskulīgi rūķi nav varējuši pietiekami piepildīt Ziemsvētku vecīša dāvanu plauktus un maisus. Tādēļ viņi griežas pie vietējā naudas kārā rotaļlietu veikalnieka Krampja kunga, cerībā iegūt kādas mantiņas. Protams, veikalnieks ir ar mieru ar tām šķirties tikai par lielu naudas summu. Kad rūķi ar brīnumu ziģļa palīdzību atdzīvina rotaļlietas, tās izvēlas atstāt Krampja kunga veikalu, lai nestu prieku svētkos. Nerātņi rūķi nu atguvuši Ziemsvētku vecīša un pārējo rūķu draudzību un visiem, gan rūķiem, gan bērņiem, būs prieks. Kaut vēlākā sākuma dēļ izpalika pēdējais ģenerālmēģinājums, pārzines Lindas Zālītes pozitīvi iedvesmoti un apmācīti, skolēni teicami iepriecināja vecākus un viesus ar savu tēlojumu.

Svētku gaidīšana turpinājās ar vecāku sarūpētu mielastu. Par laimi dziļais snieģis nebija aizkavējis Ziemsvētku vecīša ieraģanos. Viņģ, reizēm gardi smiedamies, uzmanīgi noklausījās kā visi skolēņi pa klasēm deklamēja Ziemsvētku dzejoģus. Beigģs, katram atradģs pa dģvanai vecģša lielajos maisos.

Lģksmo gaisotņi vģl papildinģja daģzģdu gardumu un dģvanu tirdziņģ. Skolas saime arvien pateicas Priedaines ļaudģim, kas atkģrtoti mģģ uzņģmuģi savģ ģpaģumģ. *K. Putene*

Ziemsvētku laiks Salā

Salas skola 13.
decembra Ziemsvētku
eglītē: Laris Saliņš,
Anniqe Goldschmite,
Zaiqa Candela,
Daniels Talbots,
Laila Lapiņa,
Katrīna Mazzanobile,
Krista Lediņa,
Ērika Krafta,
Madelēna Miniāta,
Dagnia Goldschmite,
Ēriks un Aiga
Mazzanobile,
Āris Goldschmits
un Indra Avena

Salas novada talkas
dalībnieki, kas gatavoja
putraimu desas,
6.decembra Ziemsvētku
tirdziņam:

Aija Blumfelde,
Inga Lediņa,
Ilze Beiniķe,
Herberts Lediņš,
Jānis Reikmanis,
Olgerts Mastiņš,
Māra Vilciņa,
Ēriks Niedrītis,
Kaspars Barons

Piparkūku talka Rutas un Andŗa Lediņa mājās: Inga un Ruta Lediņas, Biruta Vasere, Dagnija Lapiņa, Aija Blumfelde, Dagmāra Lapiņa, Krista Lediņa, Laila Lapiņa, Madelēna Miniāta, Māra Vilciņa, Kaspars Barons, Anniqe, Āris un Dagnia Goldschmiti, Herberts Lediņš

Draudzes saimniecība

Nu jau svētki nosvinēti, gada noslēgumā lūdzam atcerēties savu draudzi! Lai gadu noslēgtu bez iztrūkuma, mēs liekam ļoti lielas cerības uz draudzes locekļu atsaucību, samaksāt draudzes nodevu un papildziedojumu. Ievērojiet, ka draudzes locekļu nodevu maksājumi un ziedojumi draudzei var arī samazināt jūsu gadskārtējos ienākumu nodokļus.

Paldies par līdzšinējo atsaucību un sadarbību.

Draudzes kanceleja

Dzimšanas dienas janvāra mēnesī

1 Belte, Rasma	9 Bungs, Janis A	13 Upmalis, Juris	23 Tomlinson, Sandra
1 Eilands, Indulis	9 Gulbis, Erna	14 Jansons, Rusins	24 Krastins, Livija
1 Kuskis, Janis	9 Liepins, Kristina	15 Sipins, Miervaldis	24 Kurens, Ervins
1 Taube, Harijs	9 Ziedins, Tatjana	16 Berzina, Edija	24 Zimulis, Rita
2 Doks, Vija	10 Biks, Agris	16 Silins, Vera	25 Ciguzis, Aleksandra
2 Graudins, Janis	10 Eikstrems, Livija	16 Sulcs, Liga	25 Nigals, Melita
2 Niedritis, Aina	10 Petrosovics, Elza	16 Van Valkenburg, Nicole	26 Ubelis, Ilze
2 Rozens, Ieva	10 Silis, Guna	16 Zarins, Dzintra L.	27 Rumpitis, Olgerts
2 Veidis, Janis	11 Aivars, Peteris	17 Baumanis, Austra	28 Cantwell, Venta K.
4 Pukke, Janis	11 Biks, Ausma	17 Erglis, Ausma	28 Ence, Rasma
5 Dravnieks, Karlis	11 Brady, Ilse G.	17 Kristbergs, Kaira	28 Majumdar, Zigurts
5 Israels, Aleksandrs	11 Grinvalds, Vija	19 Brigis, Janina	28 Piper, Biruta
5 Kundzins, Girts	12 Avens, Voldemars	19 Kundzins, Lara	28 Robertella, Ieva
5 Ozols, Gunars	12 Erglis, Aija	19 Priede, Eriks	28 Wellner, Vaira
6 Briedis, Roberts A.	12 Kivulis, Karlis	21 Lapins, Dagnija Spuntele	29 Jansons, Peteris
7 Schnur, Maruta	12 Skareniece, Iveta	22 Semba, Gunta	30 Cederbaums, Inese
8 Clouser, Sarma	13 Aivars, Ilze	23 Bungs, Janis	30 Gaujenieks, Martins
8 Kleedorfer, Vija	13 Bibelnieks, Maris	23 Kalnins, Ilmars	31 Zakis, Maris
8 Krievins, Haralds	13 Rasums, Mara	23 Moricca, Inara	

Dzimšanas dienas februāra mēnesī

1 Braunfelds, Maija	10 Batarags, Matiss	15 Sombers, Diana	25 Kruze, Janis Dzems
2 Pelkaus, Janis	10 Mangulis, V. Richards	15 Surmane, Biruta	25 Racibarskas, Marika
3 Lismanis, Rasma	10 Niedritis, Eriks A.	16 Abens, Anna	25 Skinkis, Maija
3 Preiss, Karlis	10 Rasums, Edvins	16 Bumburs, Margaret	26 Baumanis, Osvalds
3 Sahagian, Aija	11 Surmanis, Peteris	16 Lacis, Indulis	26 Valdmanis, Anita
4 Ziverts, Manfreds	12 Cernoks, Ausma	17 Schulmeisters, Vizbulite	28 Darznieks, Ingrida
5 Treimanis, Gil	12 Gebhardt, Marianna	18 Kerno-Akerberga, Inta	28 Jansons, Ingrida
6 Drava, Gaida	12 Malins-Rivera, Arlene	19 Dzilna, Ilmars	28 Jansons, Anna
6 Lusis, Mara	12 Sturms, Elenora	19 Krumins, Tija	28 Lakis, Mara
7 Bibelnieks, Anda	13 Cace, Marija	21 Gross, Janis	28 Lelkes, Lita
7 Ivanovs, Georgs	13 Kundzins, Viesturs	22 Zalite, Martins	28 Van Valkenburg, Laura
7 Jansons, Uldis	13 Reinholds, Elfride L.	23 Goldschmidts, Dagnia	29 Aldzeris, Gunta
7 Vasers, Biruta	14 Krumins, Velta	23 Mortensen, Inta	29 Berzins, Ivars
8 Rosenberg, Ilga	14 Liepins, Laila	23 Singletary, Daile	29 Cimbulis, Gunta
9 Arsons, Rasma	14 Zmuidins, Roberts	24 Glaznavs, Verners	
9 Jurevics, Silvija	15 Gallant, Ilze	24 Lezdkalns, Silvija	
9 Terins, Arnolds	15 Lejasbunde, Peteris	24 Lucane, Anna	

Apsveicam janvāra un februāra jubilārus!

Draudzes nama gleznu izsole

Agrāk draudzes namā izkārtās gleznas, izņemot Jāņa Gaiļa milzīgā apmēra darbus, tagad ir pārvestas uz Jonkeriem. Četras no šīm gleznām tika pārdotas pagājušā gada izsolē, un dažas pēc tam. Tagad sākam jaunu izsoli ar trim paliela izmēra Konstantīna Černoka gleznām, un pa vienai no sekojošiem māksliniekiem: Mirdza Nārūna-Bogdanoviča, Jānis Gailis, Dagmāra

Igals, Voldemārs Skulte un Indriķis Zeberīņš.

Gleznas ir izliktas pie sienas Jonkeru baznīcas pirmā stāvā. Tuvāka informācija par katru mākslinieku un gleznu fotografijas, kā arī sākuma cenas un izsoles noteikumi ir atrodamī Ņujorkas draudzes mājaslapā www.nydraudze.org.

Andris Padegs

A White Christmas and a new Ēdamzāle

Pastor Saliņš reflects on this year's White Christmas: "A beautiful Christmas tradition is the exchange of Christmas cards. And in so many cards we see scenes that are covered by snow. Tonight - for a change - we are celebrating Christmas as if we found ourselves in a snowy Christmas card.

What do we experience when a heavy snow arrives? If we have to hurry somewhere by car, the snow is no fun. Snow means delays and risk on the roads. But if there is nowhere to go, snow can be enchanting. Snow silences all the sounds of the roads and city. The snow covers the bare trees and the muddy earth with dazzling holiday attire. This transformation of nature moves us because it resonates with a possible inner transformation. That is why the psalmist prayed: 'Wash me, and I shall be whiter than snow. Renew within me a right spirit.'

If we invite the Christ child into our hearts, something can be reborn in us that is more childlike. Christmas snow – the blessings of the Christ child – can at least for a while blanket our soul's mud, the pollution of our inner world. At Christmas time we have the opportunity to regain that 'whiteness', that goodness and clarity that is the Christ child's gift to us.

In the external world, snow comes and goes. The world that one evening or one week is adorned in brilliant white soon again looks as messed up as ever. But God promises us that His 'word shall not return to Him empty'. In spite of the reality of darkness, let's allow the Christ child's light to shine into our hearts. Then God's Word, then the Christ child, will have accomplished the purpose for which God sent it.. Then we will have so much to be thankful for not only today but every day for we have found someone on whom we can fully rely as a model of faith, hope and love.

At Christmas we again see the world through God's eyes. If God cared for one poor, rejected family who found 'no room at the inn' in Bethlehem, then we can be sure that God cares for absolutely all his

children. God even cares for our souls that have been besmirched in the world's temptations. On this snowy Christmas let us thank God that through the gift of the Christ child, He has answered our prayer: 'wash me, and I shall be whiter than snow.'"

See Kristina Putenis' update about the most recent developments concerning the new camp dining hall. Enjoy the architect's rendering of how the Edamzale will look when it will be completed. A loan for \$400,000 will be the most important item on the agenda of the church's yearly meeting. Please respond to our appeal to become a monthly donor for this project which is crucial not only for our church but also for the Latvian community on the whole East Coast and beyond. Come participate in the yearly meeting on February 14th at St. John's church in Summit, New Jersey so that your voice can be heard.

Those of you who would like to discuss starting a class for children who would be learning Latvian as a foreign language are invited to participate in a meeting at 10:00 at the Short Hills, New Jersey church – where the school meets. You can receive more detailed information about this meeting from Ilze Kancāne: Kancane@gmail.com.

Special events on the church and local Latvian calendar in the near future are: 1) The Christmas season's concluding concert at the Long Island Church on Sunday, January 10th where a trio led by the virtuoso flautist, Indra Ozols, will perform at 10:30; 2) "Game Night" at the Draudzes nams in Brooklyn on Saturday, January 16th a beginning at 6PM; 3) A Superbowl party at the Yonkers church at 6PM; 4) Sunday, Feb. 28th, at 11:00 in Yonkers - Church service followed by the 61st annual Scout-O-Rama of the *Zilais Kalns* 4th Girl Scout unit and the *Rīga* 90th Boy Scout unit.

See you in church!

Laris Saliņš

Lūdzu piesakiet jauniešus mās. Saliņam vai mās. Saivaram nākošā gada iesvētībām bez kavēšanās.

Svētības akti

Sēru vēstis

Veronika Ivanova piedzima Antonam un Virdžīnijai Rumpiem 1922. gada 16. jūnijā Ludzā, kur viņa pavadīja bērnības un jaunības dienas kopā ar trim māsām un brāli, izskolojās un nobeidza arodskolu. Otrā pasaules kara beigu posmā ģimene devās bēgļu gaitās un pēckaņa Vācijā dzīvoja pārvietoto personu nometnē Detmoldā, no kuŗas izceļoja uz Ameriku. 1952. gada 25. februārī Veronika noslēdza mūža derību ar Georgu Ivanovu. Viņus salaulāja māc. Richards Zariņš, un šī svētītā un sekmīgā laulība ilga 57 gadus. Dievs Georgu un Veroniku svētīja ar meitu Ingrīdu un dēlu Raimonu. Veronika dzīvoja līdz un priecājās par savu bērnu sekmēm skolā un darbā, un pienāca dienas, kad viņa varēja priecāties arī par saviem mazbērniem Ingrīdas un Ulza Jansonu ģimenē - Ievu, Annu, Kārlī un Sarmu - un par viņu latvisko izglītību, sekmēm un labo stāju. Lai gan Veronika nebija mūsu draudzes locekle, jo bija katoļticīga, viņa ar lielu sirsnību veltīja laiku un pūles darbojoties latviešu svētdienas skolā kā saimniecības vadītāja un ilgus gadus bija galvenā saimniece draudzes vasaras nometnē. Viņa piedzīvoja vecākās mazmeitas augstskolas absolvēšanu un cerēja piedalīties arī otras mazmeitas augstskolas nobeiguma svinībās, bet šo pavasari viņai radās nopietni veselības traucējumi, kas spieda viņu pavadīt daudzas nedēļas slimnīcā. Viņas veselība pasliktinājās. Pēdējās četras dienas viņa pavadīja bezsamaņas stāvoklī un š.g. 19. septembrī, pusstundu pēc savu mīļoto pēdējā apciemojuma viņa aizmīga mūžīgā mierā. Pēc viņas skumst vīrs Georgs, māsa Regīna, dēls Raimonds ar sievu Sharon, meita Ingrīda ar vīru Uldi un aizgājējas mazbērni Ieva, Anna, Kārlis un Sarma. Veroniku no Cochran bērnu nama Hackettstown, Ņūdžersijā izvadīja diakons Indriķis Kaņeps.

Renāte Skulte dzimusi 1916. gada 29. februārī Simbirskas guberņā, kur tēvs Fricis Groskopfs bija kādas muižas pārvaldnieks. Tur viņa pavadīja bērnības dienas ar brāļiem Edvīnu un Tālivaldi. Kad izcēlās pilsoņu karš, ģimene 1923. gadā atgriezās nesen nodibinātajā Latvijas valstī dzimtajā Liepājā. 1930. gadā ģimene pārcēlās uz Rīgu, kur Renāte pabeidza 2. pilsētas ģimnāziju un sāka strādāt tūristu birojā. 1937. gadā Renāte noslēdza mūža derību ar Ferdinandu Skulti, un Dievs abus svētīja ar dēlu Pēteri. 1944. gadā ģimene devās bēgļu gaitās uz Vāciju, kur sagaidīja kara noslēgumu Tīringā. Skultēm izdevās laicīgi nokļūt Angļu zonā, un no Oldenburgas pavērās ceļš uz

Ameriku. Skultes ģimene ieradās Ņujorkā 1949. gada 7. augustā un apmetās Bruklinā, bet kad dzīve sāka iet uz augšu, pārcēlās uz Manhatanu, kur Renāte strādāja Lorillard tabakas firmas birojā. 1964. gadā ģimene nopirka lauku īpašumu netālu no Ellenvilles, NY, un kad Ferdinands pensionējās, viņš ar Renāti pārcēlās tur uz pastāvīgu dzīvi. Renātei bija jāpiedzīvo vīra aiziešana mūžībā 1989. gadā. Kad Renātei radās veselības problēmas, viņa turpināja ierasto dzīvi ar dēla un kaimiņu piepalīdzēšanu, bet 2006. gada vasarā viņa pārcēlās uz Avonu, CT, 15 minūtes no dēla, kur dzīvoja ar pastāvīgu apkopšanu. 2009. gada jūnijā Renātes veselības krīze kļuva tik nopietna, ka viņa tika ievietota slimnīcā un pēc tam rehabilitācijas iestādē, kur aizgāja mūžīgā mierā š.g. 6. oktobrī. Šeit paliek viņas dēls Pēteris ar sievu Gaidu, mazdēli Andris ar sievu Kristen un Kārlis ar meitiņu Šarloti, brāļa sieva Zenta Groskopfa ar bērniem un mazbērniem, vīra brālis Oļģerts ar ģimeni un māsiņas Norma Leonard un Solveiga Ērmāne. Renāti no Carmon bērnu nama Avon, CT, izvadīja diakons Indriķis Kaņeps.

Zelma Lapiņa, dzimusi Lāce, piedzima Mālpilī, 1911. gada 27. jūlijā. No pašām skolas tekām viņai bija skaidrs, kādam mērķim viņa savu dzīvi veltīs. Viņa nākamās paaudzes sagatavos, lai arī tās varētu piedalīties latviešu tautas gaišākās nākotnes veidošanas darbā. Lai veiktu šo uzdevumu Zelma Lapiņa vispirms ieguva skolotājas tiesības 1928. gada absolvējot Daugavpils skolotāju institūtu. Viņa tad sāka likt savas skolotājas dāvanas lietā vairākās skolās mācot matemātiku un vingrošanu. Dzimtenes mīlestība arī izpauzās Zeltas Lapiņas darbībā Aizsardzēs, kur bija pulciņu vadītāja. Viņa Latvijā arī sāka savu mīļāko nodarbošanos, dejojot un mācot tautas dejas. 1940. gadā salaulājās ar Bērtuli Rūdolfu Lapiņu. Diemžēl iecerētā ģimenes dzīve brīvā Latvijā neīstenojās, jo Latvijai veļās pāri okupācija un karš. Austrumu frontei sabrūkot, Lapiņu pāris izbrauc no Latvijas, nonākot Austrijā, kur dēls Māris piedzima īsi pirms kara beigām. Kā daudziem bēgļiem, pirmās dienas trimdā ir smagas, trūkst gan ēdiena, gan mājas vietu. Ģimene nonāk Augsburgas bēgļu nometnē. Zelma Lapiņa izmantoja pirmo izdevību atkal nodoties skolotājas uzdevumam un sāk strādāt latviešu "Ausekļa" ģimnāzijā. Šajā laikā arī iesaistījās gaidu kustībā, nobeidza lielgaidas vadītājas kursus un aktīvi gaidās nodarbojās nometnes laikā. 1950. gada 7. jūlijā

iebrauca Ņujorkas ostā. Sākumā dzīvoja Ņudžersijas pilsētā Kearny. Tad pārvācās uz Īstoranžu, kur dzīvoja latviešu "kolonijā" – tuvākā apkārtnē mājāja kādas 20 latviešu ģimenes. Zelma Lapiņa ar visu sirdi iesaistījās trimdas sabiedrības bērnu un jaunatnes audzināšanas darbā vispirms Bronksas, tad Nuarkas skolā. 1953. g. pārņēma pārzīnes amatu. Viņa pildīja šo amatu (ar tikai viena gada atelpu) līdz pat 1989. gada pavasarim. Tāpat Zelma Lapiņa uzticīgi kalpoja bērnu un jaunatnes audzināšanas druvā un sagaidīja nākošās brīvības atjaunošanas rītausmu. Zelma Lapiņa arī bija viena no Katskiļu nometnes darbības pamatu licējiem. Viņa bija klāt, pirms vairāk nekā 50 gadiem, kad sākās mūsu nometnes gaitas. Kopā ar prāvestu Albertu Ozolu, Zelma Lapiņa palīdzēja izveidot mūsu nometnes programmas īpašo raksturu, kur dievkalpojumos, apcerēs, sportā, tautas dejās un dziesmās, ballēs, ugunsuros un šķēršļu gājienos dabīgā ritmā apvienojās latviskais un kristīgais – pārpasaulīgais un senais. Lapiņu ģimene arī sevišķi rūpējās par dēla izskološanu. Viņi uzņēmās smagus upurus, lai Māris varētu iegūt augstāko izglītību un bija lepnī, ka varēja viņam izmaksāt dārgas augstskolas. Pensijas mūža posmam Lapiņu ģimene iepirka māju "Rockaway" pilsētiņā, kur sevišķi priecājās par rūpīgi iekārtoto rožu dārzu. Zelma un Rūdis Lapiņi piedzīvoja vislielāko prieku, kad piedzima viņa mazmeitas: Dagmāra un Laila. Pēc grūtām ciešanām Rūdis Lapiņš aizgāja mūžībā pirms pieciem gadiem. Zelma Lapiņa līdz gandrīz pēdējam turpināja dzīvot savās mājās par spīti visām vecuma kaitēm – īpaši sirds un mugurkaula grūtībām. Ģimenes un draugu atbalsts kopā ar ārsta Blumberga uzraudzību palīdzēja turēties pie apbrīnojamas dzīves kvalitātes. Pēc veselības krīzes pavadīja pēdējās dienas Hospice aprūpē. Mira 2009. gada 10. novembrī, Melville. Izvadīšana svētdien, 2009. gada 15. novembrī no Salas baznīcas. Zemes apglabāšana 16. novembrī, Katskiļu Brāļu kapos, māc. Saliņš.

Rūsiņš Jansons dzimis 1914. gada 14. janvārī Rīgā. Pēc kara Jansoni atgriezās dzimtenē no Krievijas un apmetās Valmierā, kur Rūsiņš uzsāka skolas gaitas. Pēc vidusskolas beigšanas viņš iestājās Latvijas Universitātes tautsaimniecības fakultātē. Viņa pirmā darba vieta bija Latvijas Zemnieku Kredīta bankā, bet neilgi pēc tam viņš dabūja plānu nodaļas vadītāja un vēlāk iepirkšanas un pārdošanas nodaļas vadītāja vietu lielajā gumijas rūpniecībā „Kvadrāts”. 1939. gada 18. novembrī Rūsiņš salaulājās ar Izoldi Spilbergu, un vēl Latvijā Dievs viņus svētīja ar meitām Līgu un Solvitu. 1944. gada rudenī Jansonu ģimene devās bēgļu gaitās un caur Čehoslovākiju, kaņam beidzoties, nokļuva Bavārijā. Tur UNRRAs vadība izraudzīja Rūsiņu par D.P. nometnēs ieplūstošo bēgļu pārbaudes vadītāju. Arī izceļošanai sākoties, IRO izvēlējās Rūsiņu pārraudzīt 25,000 bēgļu papildus dokumentāciju emigrācijas iestāžu vajadzībām, ko viņš veica, pārvaldot biroju ar 30 darbiniekiem. 1949. gada martā Jansonu ģimene ieradās Amerikā, no sākuma Pensilvānijas vidienē, bet vēlāk pārcēlās un Ņudžersiju un apmetās Īstoranžā. Sākumā Rūsiņš strādāja kā virpotājs, bet vēlāk Driver-Harrin metālrūpniecības firmas jaunizmēģinājumu laboratorijā līdz aiziešanai pensijā 1978. gadā. Rūsiņš un Izolde nopirka māju Livingstonā, kur nodzīvoja 30 gadus. Viņi varēja būt lepnī par savām divām meitām, četriem mazbērniem un septiņiem mazmazbērniem. Izolde aizgāja Dieva mierā 1998. gadā. Garīgo veldzi Rūsiņš smēlās Ņujorkas draudzes Ņudžersijas novada dievkalpojumos. Viena no viņa sirdslietām bija viņa mūža organizācija Fratnitas Lettica, kuņai viņš nodevās ar visu sirdi un kalpoja ar uzticību. Viņam bija liela interese par notikumiem Latvijā un pasaulē, un viņš uzturēja plašu saraksti ar draugiem visā pasaulē. Rūsiņš aizmīga mūžīgā mierā ceturtdien, 2009. gada 17. decembrī. Par viņu skumst viņa meitas Līga un Solvita ar ģimenēm. No Farmer bērnu nama Roseland, NJ, Rūsiņu izvadīja diak. Indriķis Kaņeps. Aizgājēja pelnu urna tiks apglabāta blakus sievai Rosedale kapos.

Iznākusi un dabūjama mācītāja Richarda Zariņa biografijas grāmata

Mācītājs Richards Zariņš un Ņujorkas latviešu draudze

Grāmata dabūjama Draudzes grāmatu galdos (cena \$30.00) un pa pastu, nosūtot samaksu (\$30.00 plus \$5.00 pasta izdevumus) uz
Latvian Lutheran Church, 4 Riga Lane, Melville NY 11747

Lūdzu piesakieties rakstot uz kanceleja@nydraudze.org, lai **elektroniski saņemtu Baznīcas Ziņas**. Tā draudzei ietaupīs drukāšanas un pasta izdevumus, saņemsit Baznīcas ziņas ātrāk un fotogrāfijas būs krāsās!

Dievkalpojumi un sarīkojumi Ņujorkas draudzē

	Salā	Jonkeros	Ņudžersijā	Citur
Janvāris – 2010				
Svētd. 3.	Nav dievkalpojuma	10:00 Zvaigznes diena, ar dg, Saivars, novada eglīte		
Svētd. 10.	10:30 Ziemsvētku koncerts, seko novada eglīte*	10:00 Saivars		
Sestd. 16.				18:00 Draudzes namā spēļu vakars
Svētd. 17.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars,seko novada informācijas sapulce		
Svētd. 24.	10:30 Saliņš, seko novada informācijas sapulce	10:00 Saivars		
Sestd. 30.			9:45 Short Hills, Saivars, novada sapulce	
Svētd. 31.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Februāris – 2010				
Svētd.7.	10:30 Saliņš, sekos Kreditsabiedrības sapulce	10:00 Saivars		
Svētd. 14.	Nav dievkalpojuma	Nav dievkalpojuma	13:00 dievk ar dg., seko Draudzes gada sapulce	
Svētd. 21.	10:30 Saliņš***, seko Bībeles stunda	10:00 Saivars		
Svētd. 28.	10:30 Saliņš	11:00 Saivars, seko skautu un gaidu sarīkojums		

Bībeles stundas Jonkeros: 21. janv.; 4. un 18. febr.; 4. un 18. martā; 15. un 29. aprīlī; 13. un 27. maijā; 10. jūnijā.

*Koncerts Salas baznīcā 10. janvārī Zvaigznes dienas zīmē: Olga Gurevich, klavieres, Robert Osman, čells un Indra Ozola, flauta. Ieeja pret ziedojumiem sākot ar \$20. Sekos Dagmāras Lapiņas „Sveika Latvija” stāstījums.

** Pēc dievkalpojuma 9:45 Short Hills sekos novada informācijas sapulce. Tajā reizē arī būs sanāksme visiem, kam interesē pārrunāt valodas programmas uzsākšanu Ņudžersijā Short Hills baznīcas telpās plkst 10:00. Tuvāka informācija pie Kancane@gmail.com.

Svētdien, 7. februārī, sākot pēc pulksten 16:00 Super Bowl XLIV Party, Jonkeru baznīcā. Ieeja \$20 (bērniem zem 16 gadiem brīva), kas ieskaita maltīti. Atlikums par labu Jonkeru baznīcas virtuves remontam.

***Salas dievkalpojumam 21. februārī (ne 31. janvārī kā izziņots pēdējās Baznīcas ziņās) sekos jaunās Bībeles stundu cikla sākums. Tema būs dievkalpojuma un svētības aktu bībeliskie pamati.

Iekšpilsētas novads meklē vietu Manhatenā dievkalpojumiem. Kad atradīs, izsludinās ar epastu un Baznīcas ziņās.

Draudzes pilnsapulce svētdien, 14. februārī Samitā, Ņudžersijā 13:00. (Ne 6. februārī kā ziņots pēdējās Baznīcas ziņās.)

2010. gada vasaras nometnes kalendārs:

1. periods: no 4. jūlija - 18. jūlijam

2. periods: no 18. jūlija - 31. jūlijam

Valodas nometne: no 1. augusta - 14. augustam

Senču nometne: no 8. augusta - 14. augustam

Īkšķīšu A nedēļa: no 4. - 10. jūlijam

Īkšķīšu B nedēļa: no 11. - 17. jūlijam

Īkšķīšu C nedēļa: no 18. jūlija - 24. jūlijam

Īkšķīšu D nedēļa: no 25. jūlija - 31. jūlijam

Valodas Īkšķīši: no 1. augusta - 7. augustam

Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes gada sapulce 2010. gadā

svētdien, 14. februārī plkst. 13:00
St. John's Lutheran Church, 587 Springfield Ave., Summit, NJ

Dievkalpojums ar Svēto vakarēdienu, plkst. 13:00,
māc. L. Saliņš, māc. J. Saivars, diak. I. Kaņeps

Sapulci vadīs draudzes priekšnieks Mārtiņš Zālīte ar šādu darba kārtību:

1. Sapulces vadības konstruēšanās
2. Ziņojumi par draudzes garīgo darbību
3. Draudzes saimniecība un 2009. gada pārskats
 - a) Draudzes priekšnieka ziņojums
 - b) Kases pārskats un bilance
 - c) Revīzijas komisijas ziņojums
 - d) Pārskatu pieņemšana
4. 2010. gada
 - a) Draudzes budžets
 - b) Lauku īpašuma budžets
5. Darbības nozares
6. Rezolūcija gada sapulcei:
Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes pilnsapulce pilnvaro draudzes valdi aizņemties līdz \$400,000 nometnes ēdamzāles projekta īstenošanai, un aizdevumu nodrošināt, ieķīlājot nometni vai citu draudzei piederošu nekustāmo īpašumu vai vērtspapīrus.
7. Amatpersonu un delegātu vēlēšanas
8. Ziņojumi, priekšlikumi, ierosinājumi

Ņudžersijas novada dāmu komitejas cienasts.

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York

4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

NON PROFIT ORG U.S. POSTAGE PAID DEER PARK NY 11729 Permit No. 27
--